

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισίου και περιχώρων-bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
σεπτέμβριος 2004- no 30- septembre 2004

ΑΘΗΝΑ 2004

Φανή Χαλκιά
Χρυσό μετάλλιο
Στίβος

Νίκος Συρανήδης
Χρυσό μετάλλιο
Καταδύσεις

Εθνική Ομάδα Υδατοσφαίρισης
Γυναικών
Αργυρό μετάλλιο

Αθανασία Τσουμελέκα
Χρυσό μετάλλιο
Στίβος

Ηλίας Ηλιάδης
Χρυσό μετάλλιο
Τζούντο

Χρυσοπηγή Δεβετζή
Αργυρό μετάλλιο
Στίβος

Δημοσθένης Ταμπτάκος
Χρυσό μετάλλιο
Ενόργανη Γυμναστική

Αλέξανδρος Νικολαΐδης
Αργυρό μετάλλιο
Ταε κβον ντο

Μιρέλα Μανιάνι
Χάλκινο μετάλλιο
Στίβος

Αιμιλία Τσουλφά
Χρυσό μετάλλιο
Ιστιοπλοΐα

Ελισάβετ Μυστακίδου
Αργυρό μετάλλιο
Ταε κβον ντο

Νίκος Σκιαθίτης
Βασίλης Πολύμερος
Χάλκινο μετάλλιο
Κωπηλασία

Σοφία Μπεκατώρου
Χρυσό μετάλλιο
Ιστιοπλοΐα

Νίκος Κακλαμανάκης
Αργυρό μετάλλιο
Ιστιοπλοΐα

Αρτιόμ Κιουρεγκιάν
Χάλκινο μετάλλιο
Πάλη

Θομάς Μπίμις
Χρυσό μετάλλιο
Καταδύσεις

Αναστασία Κελεσίδου
Αργυρό μετάλλιο
Στίβος

Πύρρος Δήμας
Χάλκινο μετάλλιο
Άρση βαρών

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΕΣ
ΜΑΣ

EURO 2004

Το καλοκαίρι πέρασε πολύ γρήγορα, ιδιαίτερα για όσους δεν πήγαν στην Ελλάδα και αντιμετώπισαν τη φθινοπωρινή ατμόσφαιρα του γαλλικού καλοκαιριού. Λίγες ζεστές ημέρες και ... καθόλου καύσωνας. Μα το φετινό καλοκαίρι ήταν ιδιαίτερα σημαντικό για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Αρχίζουμε από το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου και το ... «τιμημένο» του Κύπελλο. Η Εθνική μας Ομάδα, μας τρέλανε. Συνηθισμένοι από τις συνεχείς διεθνείς αποτυχίες, στην αρχή δεχτήκαμε με χαρά και έκπληξη τις πρώτες νίκες. Μιά χαρά που γρήγορα μεταμορφώθηκε σε ενθουσιασμό και χαράς παραλήρημα με τη τελική νίκη και την απόκτηση του Κυπέλλου Ευρώπης.

Από νίκη σε νίκη, αυτό που στην αρχή θεωρήσαμε σαν αποτέλεσμα μιας ηρωικής προσπάθειας αποδείχτηκε κάτι βαθύτερο. Ήταν αποτέλεσμα μεθόδου και σκληρής προετοιμασίας. Δεν έλειψαν οι μικρόχολες παρατηρήσεις και τα φαρμακόστομα σχόλια των «ειδημόνων» στα διάφορα κανάλια των τηλεοράσεων, που κάθε φορά προέβλεπαν ήττα της Εθνικής μας και που τελικά τα μάζεψαν μετά την τελική νίκη. Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως το άρθρο του Aimé Jacquet στη Monde, όλοι οι υπόλοιποι δεν έπαψαν να λένε ανοησίες και κακιές. Πολλές φορές ξεπέρασαν τα όρια της ευπρέπειας, και έδειξαν την μισαλλοδοξία και την ανοησία τους.

ΤΟ ΣΗΚΩΣΑ ΤΟ ΤΙΜΗΜΕΝΟ, ΕΠΑΨΑ ΕΠΑΨΑ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ!

Ακούσαμε ότι η Εθνική Ελλάδας παίζει με παλιό σύστημα άμυνας, ότι έπαιζαν «σκληρό παιχνίδι», παρ'όλο που ο αριθμός των φάουλ που σφύριζε ο

διατητής ήταν πολύ μικρότερος για την Ελληνική ομάδα. Συγνώμη ρε κουμπάροι, που σας...απογοητεύσαμε και πήραμε το Κύπελλο. Αυτά έχει η μπάλα. Είναι στρογγυλή και γυρίζει.

Ας γυρίσουμε όμως στα δικά μας για να πούμε ότι καλό είναι να μη πάρουν τα μυαλά μας αέρα κι αρχίσουμε και κάνουμε πολιτισμικές και κοινωνικές προεκτάσεις, όπως βιάστηκαν να κάνουν πάρα πολλοί. Ποδόσφαιρο είναι και δεν μπορεί, επ' ουδενί λόγω, να υποκαταστήσει, ούτε τη κοινωνική συνοχή, ούτε τις οποιοσδήποτε ελλείψεις και αδυναμίες. Ας θυμηθούμε τι έλεγαν οι Γάλλοι μετά τη νίκη τους το 1998, για απόδειξη εθνικής συνοχής με το κλασικό « bleu, blanc, beur » και πόσο διαψεύστηκαν τα αμέσως επόμενα χρόνια. Ποδόσφαιρο είναι.

Η σκληρή και συνεχής προετοιμασία της Εθνικής και το επιτυχημένο ομαδικό παιχνίδι να μας γίνει παράδειγμα συνεχούς τρόπου δουλειάς. Γιατί να μη ξεχνάμε, ότι την επιτυχία του Κυπέλλου ακολούθησε το «μπάχαλο» της υποδοχής της Εθνικής Ελλάδος στην Αθήνα. Οπου είδαμε άσχετους και με το άθλημα, αλλά και με ότι είχε γίνει, να βγαίνουν στο προσκήνιο υποβαθμίζοντας τους πραγματικούς πρωταγωνιστές αυτής της επιτυχίας.

introducing
Tsarouhi-GR1

Πολύ φοβάμαι, μετά από τα πρώτα αποτελέσματα των προκριματικών αγώνων για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, ότι θα επιστρέψουμε στα γνωστά... Αυτό δεν μειώνει καθόλου ούτε την αξία της νίκης, ούτε τη χαρά μας για την επιτυχία της Εθνικής μας ομάδας στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου.

Τελειώνοντας τα ποδοσφαιρικά, θα ήθελα να υπογραμμίσω την άφογη συμπεριφορά του Πορτογαλικού Λαού κατά τη διάρκεια του Πρωταθλήματος και το βράδυ μετά την ήττα της Εθνικής Πορτογαλλίας. Γιόρτασαν μαζί με τους Έλληνες κι ας είχαν χάσει, δείχνοντας τον πολιτισμό τους.

Αντίθετα τα επεισόδια στα Τίρανα με τους πετροβολισμούς εναντίον των Ελλήνων και πολύ περισσότερο τα επεισόδια στην Ελλάδα με τις ρατσιστικές επιθέσεις, τους τραυματισμούς και το θάνατο ενός Αλβανού μετανάστη αμαυρώνουν την εικόνα και δείχνουν ότι η κοινωνία μας νοσεί και χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Για να μη θρηνησουμε και άλλα θύματα. Είναι απαράδεκτο να μεταβληθούν τα γήπεδα και οι πλατείες σε πεδία μάχης.

ΕΠ'ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Πάνω από 2.500 χρόνια έχουν περάσει από το 776 π.Χ., και τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αρχαία Ολυμπία και ίσως η συγκίνηση που ένιωθαν οι αθλητές και θεατές εκείνης της εποχής καθώς έμπαιναν στο στάδιο γνωρίζοντας πως συμμετέχουν σε ένα μοναδικό γεγονός, να μοιάζει λίγο με τα όσα ένιωσαν οι αθλητές και το κοινό όταν μπήκαν στα στάδια της Αθήνας για την 28η σύγχρονη Ολυμπιάδα, την ΑΘΗΝΑ 2004.

Γιατί όμως έγινε η Ολυμπία, ο τόπος διεξαγωγής των αγώνων; Ξέρουμε πως η Ολυμπία ήταν τόπος λατρείας τουλάχιστον τρεις αιώνες πριν την πρώτη Ολυμπιάδα.

Οι Έλληνες χρησιμοποιούσαν την Ολυμπία ως τόπο λατρείας ήδη από το 1900 π.Χ., την εποχή του χαλκού. Επίσης φαίνεται πως ήταν τόπος αγοραπωλησίας ή επίδειξης αλόγων. Και μπορεί κανείς να φανταστεί πως όταν έφταναν εκεί για τη λατρεία των θεών ή για να δουν τα άλογα, έκαναν και κάποιου είδους ιππικούς αγώνες για να τα επιδείξουν. Στην Ολυμπία, ανάμεσα στο ιερό του Δία και στο γειτονικό ιερό της Ήρας υπάρχει ένας χώρος, που ίσως, δίνει την απάντηση για το πώς φτάσαμε στους Ολυμπιακούς αγώνες. Εκεί πιστεύεται πως λατρευόταν ο Πέλοπας, ο οποίος θεωρείται εμπνευστής των Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι οι πρώτοι αγώνες στην Ολυμπία διοργανώθηκαν από ήρωες και θεούς. Στην πρώτη Ολυμπιακή Ωδή του, χρονολογημένη στον 5ο αιώνα π.Χ., ο Πίνδαρος κάνει αναφορά στον Πέλοπα, τον ιδρυτή των αγώνων. Ο Πέλοπας, γιος του Ταντάλου, ήρθε από τη Μικρά Ασία για να συμμε-

τάσει σε μια αρματοδρομία που είχε οργανώσει ο Οινόμαος, βασιλιάς της Πίσας, στην Πελοπόννησο. Ο Οινόμαος έλαβε ένα χρησμό, σύμφωνα με τον οποίο ο γάμος της κόρης του Ιπποδάμειας θα προκαλούσε το θάνατό του. Έβαλε, λοιπόν, να σκοτώσουν όλους τους μνηστήρες που ήρθαν για να πάρουν μέρος στον αγώνα. Ο Πέλοπας, όμως, με δόλο σκότωσε τον Οινόμαο κατά τη διάρκεια της αρματοδρομίας και παντρεύτηκε την Ιπποδάμεια. Ως βασιλιάς της περιοχής οργάνωσε πρώτος τους αγώνες για να εξαγιστεί ή, κατά μία άλλη εκδοχή, για να ευχαριστήσει τους θεούς για τη νίκη του. Η διοργάνωση της αρματοδρομίας αποτυπώθηκε στο ανατολικό αέτωμα του ναού του Δία, τον 5ο αιώνα π.Χ. Η Ιπποδάμεια λέγεται ότι για τους ίδιους λόγους θεσμοθέτησε τα Ηραία προς τιμήν της Ήρας. Επρόκειτο για αγώνες δρόμου που τελούνταν κάθε τέσσερα χρόνια με τη συμμετοχή μόνο γυναικών παρθένων.

Ο Ιδαίος Ηρακλής είναι άλλη μια ηρωική φιγούρα που έχει συνδεθεί με τους πρώτους αγώνες. Ο Ηρακλής ήρθε με τους αδερφούς του, τους Κουρήτες, από την Κρήτη, καθόρισε το μήκος του Σταδίου στην Ολυμπία, οργάνωσε έναν αγώνα δρόμου και στεφάνωσε το νικητή με στεφάνι αγριελιάς. Ο Πίνδαρος επίσης καταγράφει ότι ο Θηβαίος Ηρακλής, γιος του Δία, έφερε την αγριελιά από τις υπερβόρειες χώρες, καθιέρωσε τον αγώνα δρόμου, εισήγαγε τη λατρεία του Δία και καθόρισε τα όρια της Ιερής Άλτης.

Ο ιστορικός Στράβωνας αναφέρει ότι οι αγώνες οργανώθηκαν για πρώτη φορά από τους Ηρακλείδες, μετά την κάθοδο των αιτωλοδορικών φύλων στην Πίσα. Σύμφωνα με αυτή την ερμηνεία, τη λατρεία του Ολύμπιου Δία εισήγαγαν οι ομάδες Αιτωλών που κατέλαβαν την Πίσα υπό τον αρχηγό τους Όξυλο και εγκαταστάθηκαν εκεί κατά την Ύστερη Μυκηναϊκή περίοδο, περίπου το 1200-1100 π.Χ. Αυτή η κατοχή οδήγησε σε συγκρούσεις με τους αυτόχθονες, όπως υποδηλώνει ο μεταγενέστερος ανταγωνισμός ανάμεσα στους Ηλείους που μετανάστευσαν από την Αιτωλία και τους Πισαίους. Σύμφωνα με ένα μύθο των Ηλείων, ο Δίας ανέλαβε τον έλεγχο του ναού και ίδρυσε τους αγώνες.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, κατά την αρχαιότητα, γίνονταν σταθερά κάθε τέσσερα χρόνια μέχρι το 393 μ.Χ., οπότε ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος τους απαγό-

ρευσε με διάταγμα, στο πλαίσιο μιας γενικότερης απαγόρευσης των λεγόμενων πατριωτικών εορτών.

Μετά τη σύσταση του σύγχρονου Ελληνικού Κράτους έγινε μία προσπάθεια αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, από τον Ευαγγέλο Ζάππα (αγώνες με συμμετοχή όλου του ελληνικού κόσμου διεξήχθησαν το 1859 στη σημερινή Πλατεία Κουμουνδούρου). Οι Αγώνες του 1859, τους οποίους ο υπουργός Εξωτερικών και αρχαίων λόγιος Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής κατάφερε να ενταξιάσει ανάμεσα σε εμπορικά περίπτερα και εκθέσεις (διότι κατά τη γνώμη του η ιδέα ανασύστασης ήταν «ήκιστα πρακτική και ουχί αυτού του γελοίου απέχουσα») διακρίθηκαν για την πρόχειρη οργάνωσή τους. Από απόσπασμα εφημερίδας της εποχής: «Το θέαμα ην τοσούτον αηδές, ώστε πάντες ανεχώρησαν δυσπρεστημένοι ένεκα της μεγάλης αταξίας ήτις εβασίλευε καθ' όλην την διάρκειαν της τραγικοκωμικής ταύτης σκηνής, την οποίαν ουδέποτε θέλομεν λησμονήσευ».

Στην Τελετή Έναρξης, στα Β' Ολύμπια του 1870, μία από τις εκδηλώσεις-προδρόμους των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, υπήρχε και θρησκευτική εορτή, μαζί με μία ακόμη καινοτομία, τη στρατιωτική μπάντα. Η ιδεολογία του εθνικού κράτους πλαισίωσε τα αρχαία ιδεώδη, όπως φαίνεται και από τον Ολυμπιακό Ύμνο της εποχής: «Χαίρε άναξ κλεινέ των Ελλήνων/ υπό σε νέα άρχετ'ήώς/ Νέον μέλλον το Έθνος λαμπρόνον/ μετ' αυτού ας σε σκέπ' ο Θεός».

Η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων με τη σημερινή τους, πάνω κάτω μορφή, είναι αποτέλεσμα της επίμονης προσπάθειας του βαρόνου de Coubertin. Ο λόγιος έμπορος Δημήτριος Βικέλας έγινε ο πρώτος πρόεδρος της ΔΟΕ χωρίς να έχει μεγάλη σχέση με τον αθλητισμό.

Ο βαρόνος de Coubertin(αριστερά)και ο Δημήτριος Βικέλας(δεξιά)

Δεν είχε καν επίσημη εξουσιοδότηση από το ελληνικό κράτος για να υποστηρίξει την έλευση των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα, όμως για τα σχέδια του Κουμπερτέν υπήρξε ιδανικός. Οι ρητορικές του ικανότητες βοήθησαν πολύ την επιβολή των απόψεων του Κουμπερτέν στο Συνέδριο του Παρισιού το 1894. Τον βαρόνο δεν τον πείραζε να μην είναι εκείνος ο πρώτος πρόεδρος. Θα γινόταν αμέσως μετά, και μάλιστα για 30 χρόνια! Άλλωστε, ο Βικέλας δεν ήταν από την αρχή αναμειγμένος σε όλα αυτά. Ποιητής, μεταφραστής αλλά και επιτυχημένος έμπορος στο Λονδίνο, δεν είχε αναπτύξει καμία ιδιαίτερη αθλητική δραστηριότητα ούτε είχε εκδηλώσει διάθεση να υπηρετήσει τον αθλητισμό από οποιαδήποτε θέση.

Οι προσπάθειες του Κουμπερτέν τον βρήκαν να ζει στο Παρίσι, λιγότερο πια ως έμπορος και περισσότερο ως λόγιος της εποχής. Τον Ιούνιο του 1894, έλαβε δύο επιστολές από τον Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο. Με την πρώτη, χωρίς ακριβώς να ερωτηθεί, του απενέμετο η ιδιότητα του μέλους του συλλόγου. Με τη δεύτερη, του εξητείτο η εκπροσώπηση του συλλόγου στο Συνέδριο του Παρισιού, το 1894. Ο ίδιος δεν εγνώριζε καν ότι επρόκειτο να πραγματοποιηθεί τέτοιο συνέδριο. Όμως, οι ελλιπείς αθλητικές του γνώσεις καλύφθηκαν από τις ρητορικές του ικανότητες αλλά και τις σχέσεις του με τους κύκλους της αριστοκρατίας και της διανοήσης, που αποτελούσαν και τον κορμό των συνέδρων.

Έτσι ξεκίνησαν και έγιναν οι πρώτοι Ολυμπιακοί Σύγχρονοι Αγώνες. Με τη κατασκευή του Καλλιμάρμαρου Παναθηναϊκού Σταδίου από τον Γεώργιο Αβέρωφ. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 τα περισσότερα αγωνίσματα έγιναν στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο.

Κατασκευάστηκε και ποδηλατοδρόμιο καθώς και σκοπευτήριο. Μόνο η κολύμβηση έγινε στη θάλασσα, στα κρύα νερά της Ζέας - οι Αγώνες έγιναν Απρίλιο και μάλιστα εκείνες τις μέρες είχε χιονίσει...

Ο πρώτος νικητής μαραθωνοδρόμος, Σπύρος Λούκας

Πέρασε πολύς καιρός από τότε και 108 χρόνια αργότερα η Ελλάδα οργάνωσε την 28^η Ολυμπιάδα, με τεράστια επιτυχία.

Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες εξελίχθηκαν και πήραν μία μορφή και εξέλιξη, που μάλλον δεν θα την φανταζόταν ο βαρόνος Κουμπερτέν. Στοιχεία προστέθηκαν, όπως αυτό της αφής και της μεταφοράς με δάδες της Ολυμπιακής Φλόγας (1936), νέα αθλήματα, κατάργηση ορισμένων αθλημάτων και κάτι

που το απέκλειε ο βαρόνος κατηγορηματικά, η συμμετοχή των γυναικών.

Κώστας Κονδύλης, ο πρώτος λαμπαδηδρόμος των Ολυμπιακών Αγώνων (1936)

Οι αγώνες έγιναν πεδίο σύγκρουσης ανάμεσα στα κράτη και επέδειξε ισχύος. Οι αγώνες του 1936 στο ναζιστικό Βερολίνο με τη χιτλερική Γερμανία, το μπούκοτς των Αγώνων της Μόσχας από τις ΗΠΑ και αυτών του Λος Άντζελες από τη Σοβιετική Ένωση είναι τα πιο απτά δείγματα της εισβολής της πολιτικής στα στάδια. Η συμμετοχή των πολυεθνικών μεγαθηρίων, που επιβάλλουν τη παρουσία τους με τη καταβολή υπέρογων ποσών, μετατρέποντας τους Αγώνες σε πλαίσιο διαφημιστικής προβολής τους και τέλος το φαινόμενο του ντόπιγκ, που εκτός από τη νόθευση των αποτελεσμάτων δημιουργεί τεράστια προβλήματα στη υγεία των αθλητών. Κι ακόμη περισσότερο σπρώχνει μεγάλο μέρος νεαρών αθλουμένων στη χρήση ουσιών, που είναι αποδεδειγμένα ζημιόγones για τη υγεία τους.

Όλα αυτά τα φαινόμενα αμαυρώνουν την αίγλη των Ολυμπιακών Αγώνων και δημιουργούν αποθητικές τάσεις σε μεγάλες μερίδες ανθρώπων, ιδιαίτερα νέων. Τα ζήσαμε και στο Παρίσι. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας 2004 ήταν μία αρχή για περισσότερη διαφάνεια και για τη καταπολέμηση του ντόπιγκ. Όπως όμως φάνηκε, πιάστηκαν μόνο όσοι μεταχειρίστηκαν μεθόδους απαρχαιωμένες και γνωστές από δεκαετίες. Ελπίζουμε και ευχόμαστε την εξάλειψη αυτού του φαινομένου και την εφαρμογή αυστηρότερων ποινών και όχι μόνο στους αθλητές, αλλά και σε όλο το κύκλωμα παραγωγής και διακίνησης.

Καλό είναι όμως να σταθούμε και στα δημοσιεύματα του Τύπου, πριν από τους Αγώνες με τις κατηγορίες εναντίον της Ελλάδας για καθυστέρηση και ελλείψεις. Όλοι αυτοί οι προάγγελοι συμφορών διαψεύστηκαν, επιβεβαιώνοντας τη λαϊκή μας παροιμία ότι «πός μετά Χριστόν προφήτης, ...». Με καθημερινές αναφορές και σχόλια περίεργα. Όλα σταμάτησαν και μόνο έπαινοι ακούστηκαν για τη άψογη διεξαγωγή των αγώνων και το φιλόξενο χαρακτήρα των Ελλήνων κτλ κτλ. Με μερικές λιγοστές εξαίρεσεις και ορισμένα δημοσιεύματα στο Γαλλικό Τύπο. Μερικά από αυτά καθαρά απαξιώτικα. Ειδικά τρία άρθρα στη Monde, ένα του Daniel Vernet, που χαρακτήριζε τα ολυμπιακά έργα «villages Potemkine», από τον Ποτέμκιν, που έστηνε ψεύτικα «εντυχισμένω» χωριά, κατά τη περιοδεία της Μεγάλης Αικατερίνης της Ρωσίας, ένα

δεύτερο, που έκανε να μη ξέρει ότι υπάρχει Ελληνική μειονότητα στην Αλβανία και ένα τρίτο του Giraud, που ξεπερνούσε τα όρια της ευπρέπειας και έδειχνε ψυχωτικό ρατσισμό. Όσον αφορά το κανάλι της France2, μόνο προχειρότητα και τσαπατσουλιά στην αναμετάδοση είδαμε. Μα όλα αυτά και μερικά άλλα περίεργα φαινόμενα δεν κατόρθωσαν να αμαυρώσουν τη εξαιρετικά καλή εντύπωση που αποκόμισε ο κόσμος από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας 2004.

**ABONNEZ-VOUS A LA COMMUNAUTE
HELLENIQUE ET A SON BULLETIN
D'INFORMATION
το δελτίο**

**Responsable de la publication : Andréas Tsapis,
Communauté Hellénique de Paris et des Environs
Maison de la Grèce, 9, rue Mesnil, 75116 Paris
tel : 0147046789 ; fax : 0147046813 ; e-mail :
communautehelleniqueparis@wanadoo.fr**

**COURS DE BOUZOUKI, TZOURAS, BAGLAMA
Par MICHALIS tel : 0615737160**

**ECOUTER RADIO ENGHIEU IDFM 98.00
(antenne Grecque)**

CONSULTATIONS JURIDIQUES GRATUITES

*Maitre Georgia KOUVELA-PIQUET, 97, avenue
Victor Hugo, 75016 Paris, propose aux membres de la
Communauté Hellénique de Paris des consultations
juridiques gratuites. Renseignements au 0156265353.*

*M Stella Katsisidou
et ses enfants :
Ulysse, Paul et Irène
vous remercient chaleureusement
pour vos témoignages
de sympathie et de réconfort*

L'association HELIKON annonce la tenue d'une
conférence sur
« L'alphabet grec et l'écriture »
le samedi 16 octobre à 18h00
à la Maison de la Grèce
et

Une exposition de peintres grecs et français
du 23 au 30 octobre de 17 à 20h
à la Maison de la Grèce
Vernissage : le 23 octobre de 19h à 22h.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η περυσινή σχολική χρονιά τελείωσε μέσα σε ένα πνεύμα ανησυχίας γύρω από το μέλλον των Τμημάτων Ελληνικής Γλώσσας στο Παρίσι. Ήδη κατά τη διάρκεια της χρονιάς υπήρχαν σημεία τριβής με τον Συντονιστή Εκπαίδευσης πάνω σε δύο θέματα: 1/ την αναντιστοιχία ανάμεσα στον αριθμό των νηπιαγωγών και των παιδιών προσχολικής ηλικίας και 2/ το έλλειμμα ωρών διδασκαλίας για το Σάββατο, μετά από την απόφαση του Συντονιστή Εκπαίδευσης να μη γίνεται μάθημα το Σάββατο, που αρχίζουν οι σχολικές γαλλικές διακοπές. Και για τα δύο θέματα στείλαμε επιστολή ζητώντας να υπάρξει επαναφορά σε ότι γινόταν πάντοτε, δηλαδή τα σχολεία να αρχίζουν τις διακοπές μετά το μάθημα του Σαββάτου. Στα δύο αυτά προβλήματα προστέθηκε μία επιστολή του Συντονιστή στην οποία αφηνόταν να εννοηθεί ότι υπήρχε κίνδυνος να κλείσουν τάξεις δημιουργώντας πρόσθετη ανησυχία στην παροικία και ειδικότερα στους γονείς. Έγινε μία πρώτη συνάντηση των γονέων και στη συνέχεια μια επιτροπή γονέων και μέλη του Γραφείου της Κοινότητας επισκέφθηκε και συζήτησε τα προβλήματα, που παρουσιάστηκαν, με το Συντονιστή Εκπαίδευσης. Υπήρξαν ορισμένες διαβεβαιώσεις ότι θα υπάρξει πρόνοια για να εξομαλυνθούν οι δυσλειτουργίες. Η γενική όμως εντύπωση, ότι κάτι δεν πάει καλά, οδήγησε στη σύγκλιση συνέλευσης γονέων και κηδεμόνων στο Ελληνικό Σπίτι, παρουσία του Γενικού Προξένου κ. Πάζιου και του συμβούλου της Πρεσβείας κ. Ματθιουδάκη με στόχο τον απολογισμό της σχολικής χρονιάς 2003-4.

Στο ενδιάμεσο είχαμε και ένα επεισόδιο, μεταξύ ορισμένων γονέων και του *proviseur du lycée Bachelard*, που βρίσκεται στο 13^ο και στέγαζε τις τάξεις γυμνασίου και λυκείου κάθε Τετάρτη. Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης κάλεσε τους γονείς των σχολείων *Küss* και *Bachelard* να εκλέξουν εκπρόσωπο για την οικονομική επιτροπή (ειρρήσθω εν παρόδω ότι κατόπιν συμβολαίου της Ελληνικής Κοινότητας με τη δημαρχία του 13^{ου} και τη κεντρική δημαρχία του Παρισιού, δεν υπάρχουν έξοδα χρήσης των δύο κτιρίων *Küss* και *Bachelard*). Και τους κάλεσε να κάνουν τις εκλογές στο κτίριο του *Bachelard*, χωρίς να έχει ειδοποιήσει τον υπεύθυνο *proviseur du lycée Bachelard*. Κι αυτό έγινε μερικές ημέρες πριν την 6^η Ιουνίου 2004, όταν το *plan vigipirate* ήταν στο κόκκινο και δεν έμπαινε μύγα σε δημόσιο κτίριο χωρίς άδεια. Ο ίδιος, ο Συντονιστής Εκπαίδευσης, ούτε καν εμφανίστηκε για να συντονίσει και ελέγξει τις υποτιθέμενες εκλογές. Και ορισμένοι γονείς θεώρησαν ότι έπρεπε να μπουν στο κτίριο *du lycée Bachelard* οπωσδήποτε. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς έγινε και τι ειπώθηκε και τι ακούστηκε. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι ο *proviseur du lycée Bachelard* πήρε τους εκπρόσωπους της Κοινότητας στο τηλέφωνο και διαμαρτυρήθηκε για την απρεπή συμπεριφορά των γονέων (λιγότεροι από 10). Ταυτόχρονα ανακοίνωσε ότι διακόπτει τη συνεργασία του με την Ελληνική Κοινότητα. Στη συνέχεια η δημαρχία του Παρισιού μας έστειλε και επίσημο έγγραφο με το οποίο διακόπτει τη συνεργασία της στο *lycée Bachelard* με την Ελληνική Κοινότητα. Και μέχρι σήμερα κανείς

από όλους αυτούς, που είναι υπεύθυνοι για αυτό το επεισόδιο, δεν είχε την ευθύτητα και τη παλικαριά να αναλάβει τις ευθύνες του και να ζητήσει συγγνώμη, όχι από κανένα άλλο, αλλά από τα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου, που βρέθηκαν χωρίς σχολείο. Θού φυλακήν, Κύριε τω στόματι μου....

Και μέσα σ' αυτό το κλίμα, έγινε η συνάντηση των γονέων και κηδεμόνων για τον απολογισμό της χρονιάς 2003-4. Κι αντί να ακούσουμε τους στόχους και τις δυσκολίες, τα επιτεύγματα και τα αποτελέσματα της διδασκαλίας της Ελληνικής γλώσσας στα παιδιά της παροικίας, ακούσαμε γενικολογίες και μία συνεχή επίθεση εναντίον της Ελληνικής Κοινότητας. Κανείς δεν απάντησε γιατί ο αριθμός των παιδιών, που παίρνουν τα νέα ελληνικά στο *baccalaureat*, μειώνεται. Ούτε κανείς ασχολήθηκε αν αυτό που διαισθανόμαστε, ότι δηλαδή τα περισσότερα παιδιά είναι παιδιά μικτών γάμων, είναι αλήθεια και πρέπει να υπάρξει άλλη προσέγγιση για τη εκμάθηση της ελληνικής στα παιδιά με πρόγραμμα υποστήριξης των μη ελλήνων γονέων για τη διδασκαλία της γλώσσας μας. Αλλά αυτά είναι νηλά γράμματα. Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης μας έστειλε και γραπτά τα όσα είπε, να τάχουμε για να μη ξεχνάμε ότι κάτι δεν πάει καλά.... Επιφυλασσομένα και θα απαντήσουμε λεπτομερειακά, συγκεκριμένα και διεξοδικά.

Υπενθυμίζουμε σε όσους δεν το ξέρουν, αλλά και σε όσους κάνουν ότι δεν το ξέρουν ότι η Κοινότητα δεν ελέγχει ούτε ποιός έρχεται εδώ να διδάξει, ούτε επεμβαίνει στη παιδαγωγική και στο πρόγραμμα διδασκαλίας. Δεν αποφασίζει για το ποιός θα πάει πού, ούτε επεμβαίνει στα διοικητικά των εκπαιδευτικών. Ξέρει καλά μέχρι που φτάνουν τα χωράφια της και όπως δεν ξενοπατάει δεν ανέχεται να επεμβαίνουν στα εσωτερικά της. Έχει ένα καταστατικό που προσέχει τη τήρηση του ως κόρη οφθαλμού, και το καταστατικό της λέει ότι ένας από τους λόγους ύπαρξης της είναι να φροντίζει για τη δημιουργία και τη λειτουργία σχολείων διδασκαλίας της Ελληνικής μας γλώσσας. Όποιο από τα μέλη της διαφωνεί με αυτή τη διάταξη, να βγει να το πεί καθαρά. Και να ζητήσει αλλαγή του Καταστατικού. Οι παρασυναγωγές και οι κρυφές συναντήσεις για να αποδυναμωθεί ο ρόλος της Κοινότητας στα σχολεία ελληνικής γλώσσας είναι ολέθριες και καταστρεπτικές για τον Ελληνισμό του Παρισιού.

Ευχαριστούμε το κ. Γενικό και τον κ. Σύμβουλο γιατί προσπάθησαν να βρουν λύσεις. Τέλειωσε όμως η συνάντηση χωρίς να έχουμε θίξει ορισμένα από τα χρόνια προβλήματα. Είναι αρκετά αυτά που μαθαίνουν τα παιδιά στα σχολεία για να μιλήσουν, να γράψουν και να κατανοούν την ελληνική γλώσσα ; Κι αν όχι τι πρέπει να γίνει περισσότερο ; Είναι βασικό το να μιλάμε εμείς και οι απόγονοι μας τα ελληνικά. Υπάρχουν εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, που μιλούν αγγλικά, κινέζικα, ισπανικά, ρωσικά κ.ο.κ. Τα ελληνικά τα μιλάμε μόνο εμείς και είμαστε λίγοι. Είναι κρίμα να χαθεί η χρήση της ελληνικής στον εξωελλαδικό χώρο, σε μια περίοδο που η τεχνολογία μάς επιτρέπει να έχουμε εύκολη οπτική και ακουστική επαφή με την Ελλάδα.

Για να μη ψάχνουν, όσοι θα ψάχνουν, μετά τριάντα χρόνια για να βρουν τους απογόνους μας στο γαλλικό

χώρο και βρίσκουν ανθρώπους, που αγαπάνε την Ελλάδα, αλλά δεν γνωρίζουν τα Ελληνικά. Για να μην δημιουργήσουμε το ίδιο πρόβλημα που συναντούμε με πολλούς απογόνους Μικρασιατών, που λόγω των συνθηκών εκείνης της εποχής δεν έμαθαν ελληνικά και αγωνίζονται τώρα σε μεγάλη ηλικία να τα μάθουν. Και τότε μπορούμε να καταλάβουμε γιατί δεν έμαθαν ελληνικά. Για την εποχή μας όμως δεν θα υπάρχει δικαιολογία.

Αλλά ας γυρίσουμε στη φετινή χρονιά 2004-5. Αρχισε στις 15 Σεπτεμβρίου 2004 στο Küss με νηπιαγωγείο και δημοτικό. Επισημαίνουμε ότι το παράπονο των γονιών είναι ότι δεν ειδοποιήθηκαν από το Γραφείο Εκπαίδευσης, πράγμα που δημιούργησε λίγες τριβές. Η Ελληνική Κοινότητα δεν έχει στη διάθεση της τους καταλόγους για να μπορεί να ειδοποιήσει όλο τον κόσμο. Λείπουν για την ώρα μια εκπαιδευτικός για την 6^η Δημοτικού και πολύ πιθανόν να έχουμε ανάγκη και από μία προπαρασκευαστική τάξη. Στο Bergson τα μαθήματα άρχισαν στις 18 Σεπτεμβρίου 2004 και μάλλον δεν υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, εκτός από την ανάγκη μιας προπαρασκευαστικής τάξης, πράγμα που ερχόμαστε να αντιμετωπιστεί στις επόμενες εβδομάδες. Έχουμε προγραμματίσει συνάντηση των γονέων στις 2 Οκτωβρίου στις 14:30, στο Bergson για μία γενική συζήτηση και προετοιμασία εκλογής γονέων στη σχολική επιτροπή (ένα άτομο ανά τάξη).

Και για να μην έχουμε τα ίδια προβλήματα όπως πέρυσι σε σχέση με τις αργίες των Σαββάτων, παραθέτουμε στο τέλος της σελίδας τις αργίες των γαλλικών σχολείων για τη περιοχή Παρισιού, έτσι όπως τις έχει η ιστοσελίδα του Γαλλικού υπουργείου Παιδείας, υπενθυμίζοντας ότι τα Σχολεία Ελληνικής Γλώσσας αρχίζουν τις διακοπές, όπως και τα γαλλικά, μετά το πέρας των μαθημάτων του Σαββάτου.

Καλή Χρονιά.

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού
 έχει τη τιμή να σας καλέσει στην έκθεση
Ζωγραφικής έργων του
Χάρη Βογιατζή
 στο Ελληνικό Σπίτι

Από τις 23 Νοεμβρίου έως τις 4 Δεκεμβρίου 2004

«Έφυγε» η Διδώ Σωτηρίου

Σε ηλικία 95 ετών έφυγε από τη ζωή η γνωστή Ελληνίδα συγγραφέας Διδώ Σωτηρίου, υποκόπτοντας σε πνευμονική λοίμωξη. Η Διδώ Σωτηρίου γεννήθηκε το 1909 στο Αϊδίνο της Μικράς Ασίας. Το 1914 η οικογένεια Παλά εγκαταστάθηκε στη Σμύρνη απ' όπου έφυγε μετά την καταστροφή για να καταλήξει στον Πειραιά.

Η εμπειρία της προσφυγιάς κι η μικρασιατική καταστροφή, όπως και ο εμφύλιος κι όσα την ακολούθησαν, σημάδεψαν το έργο της. Το γνωστότερο βιβλίο της, «Ματωμένα Χώματα», κυκλοφόρησε το 1962 και καταγράφει την εμπειρία και οπτική της για τη μικρασιατική καταστροφή. Πέραν του συγγραφικού της έργου, η Διδώ Σωτηρίου υπηρέτησε συνεπώς τη δημοσιογραφία από το 1935. Υπηρέτησε ως αρχισυντάκτις του περιοδικού «Γυναίκα» και, από το 1944, ως αρχισυντάκτις της εφημερίδας «Ριζοσπάστης».

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Θα εορτάσουμε την ιστορική επέτειο του ΟΧΙ

στις 31 Οκτωβρίου 2004, 16:00 στην αίθουσα Rossini

της Δημαρχίας του 9^{ου}, 6 rue Drouot, Paris 9ème.

L'Association « Connaissance Hellénique » organise une conférence de M. Jacques COLLINA-GIRARD : « Gibraltar et l'Atlantide : du témoignage géologique au vestige littéraire », le samedi 6 novembre 2004, à 15 heures, à la Maison de la Grèce.

ZONE C

Bordeaux, Créteil, Paris, Versailles

Rentrée scolaire des enseignants	Rentrée scolaire des élèves	Toussaint	Noël	Hiver	Printemps	Début des vacances d'été*
le mercredi [01-09-04]	le jeudi [02-09-04]	du samedi [23-10-04] au jeudi [04-11-04]	du samedi [18-12-04] au lundi [03-01-05]	du samedi [19-02-05] au lundi [07-03-05]	du samedi [23-04-05] au lundi [09-05-05]	le samedi [02-07-05]

Le départ en vacances a lieu après la classe, la reprise des cours le matin des jours indiqués.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΕΣΧΗ / CINE-CLUB

Tous les vendredis à 20 heures

Κάθε Παρασκευή στις 8 μμ

Παρασκευή 8 Οκτωβρίου 2004

BIBA PENA (1967) Έγχρωμο, 95 λεπτά. Καραγιάννης Καρατζόπουλος. Σκην.: Κώστας Καραγιάννης, Σεν.: Λάκης Μιχαηλίδης, Φωτ.: Βασίλης Βασιλειάδης, Μουσ.: Γιώργος Κατσαρός.

Παίζουν: Ρένα Βλαχοπούλου, Νίκος Φέρμας, Λάμπρος Κωνσταντάρας, Νίκος Ρίζος, Ανδρέας Μπάρκουλης, Αλέκος Κουρής, Δημήτρης Νικολαΐδης, Χρήστος Δοξαράς, Νικήτας Πλατής.

Κωμωδία. Μια σειρά παρεξηγήσεων με αφετηρία την ομοιότητα μιάς φτωχής Ελληνίδας τραγουδίστριας με μιά φημισμένη Ιταλίδα συνάδελφό της.

Η προβολή αυτής της ταινίας σα φόρο τιμής στη Ρένα Βλαχοπούλου που «έφυγε» αυτό το καλοκαίρι.

Παρασκευή 15 Οκτωβρίου 2004

ΓΑΜΟΣ Α ΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ (My Big Greek Fat Wedding) (2002) Έγχρωμο, 90 λεπτά (στα αγγλικά με υπότιτλους στα ελληνικά). Σκην.: Joel Zwick, Σεν.: Nia Vardalos, Μουσ.: Chris Wilson, Alexander Janko.

Παίζουν: Nia Vardalos, John Corbett, Lainie Kazan, Michael Constantine, Gia Carides, Louis Mandylor.

Κωμωδία. Η ιστορία της Τούλας, κόρης Ελλήνων μεταναστών στο Σικάγο, που θέλουν να την παντρέψουν με Έλληνα. Ερωτεύεται ένα Αμερικανό και έτσι αρχίζει σιγά σιγά να τον μεταμορφώνει σε Έλληνα. Μιά κριτική παρουσίαση των «καλών» και των «κακών» μας, δοσμένη με πολύ αγάπη από τη Νία Βάρδαλος, κόρη Ελλήνων μεταναστών και πρωταγωνίστρια στο φιλμ. Ένα φιλμ, που έσπασε τα ταμεία στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα.

Παρασκευή 22 Οκτωβρίου 2004

ΑΥΤΗ Η ΝΥΧΤΑ ΜΕΝΕΙ (2000) Έγχρωμο, 115 λεπτά. Σκ.: Νίκος Παναγιωτόπουλος, Μουσ.: Σταμάτης Κραουνάκης.

Παίζουν: Αθηνά Μαξίμου, Νίκος Κουρής.

Ερωτική περιπέτεια. Ο Αντρέας και η Στέλλα, δύο νέα παιδιά παίζουν το παιχνίδι της ζωής και της επιβίωσης, στη σύγχρονη Ελλάδα της ανεργίας, των λαθρομεταναστών και των κλειστών οριζόντων. Θα μάθουν και θα πάθουν. Προ πάντων θα πάθουν διασχίζοντας την Ελλάδα, που αλλάζει μένοντας ίδια, και όλα τα ναρκοθετημένα τοπία της ανάγκης, του έρωτα και της επιθυμίας. Ένας πολύμορφος κόσμος θα παρελάσει. Από τις «ΕΒΓΕΣ» και τις ταραχές της Αθήνας, στα χιονισμένα βουνά και τα σκυλάδικα της επαρχίας. Τρένα, λεωφορεία, σταθμοί, παγωμένα δωμάτια ξενοδοχείων, νύχτες αμαρτωλές με αλκοόλ και μουσικές μουζουκκιών, με μοζέρ-συγγραφείς και γαλατάδες-φιλόσοφους, αλλά με αληθινούς δολοφόνους και πραγματικά όπλα. Στο τέρμα αυτής της περιπλάνησης, μπροστά στη γυμνή απειλή της βίας, ο φόβος θα τους δείξει το πρόσωπό του και ενώ το χιόνι θα πέφτει βουβό, μια φωνή μέσα τους θα φωνάζει: «Όμορφα παιδιά. Η περιπέτεια πέθανε.»

Μιά υπέροχη ταινία, που απέσπασε 6 βραβεία στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 2000.

Παρασκευή 29 Οκτωβρίου 2004

ΤΟ ΞΥΛΟ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ (1959) Α/Μ, 90 λεπτά, Φίνος Φιλμ.

Σεν.-Σκην.: Αλέκος Σακελλάριος, Φωτ.: Ντίνος Κατσουρίδης, Μουσ.: Μάνος Χατζιδάκις.

Παίζουν: Αλίκη Βουγιουκλάκη, Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Χρήστος Τσαγανέας, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Ορέστης Μακρής, Άννα Μαντζουράνη, Μαρίκα Κρεβατά, Γιώργος Γαβριηλίδης, Θόδωρος Μοριδής, Μέλπω Ζαρόκωστα, Μπέμπη Κούλα, Κατερίνα Γάγωυ.

Κωμωδία. Ο έρωτας ενός φτωχού καθηγητή και μιάς πλούσιας μαθήτριας σ'ένα αριστοκρατικό ιδιωτικό σχολείο.

Παρασκευή 5 Νοεμβρίου 2004

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ (1961) Έγχρωμο, 90 λεπτά, Φίνος Φιλμ.

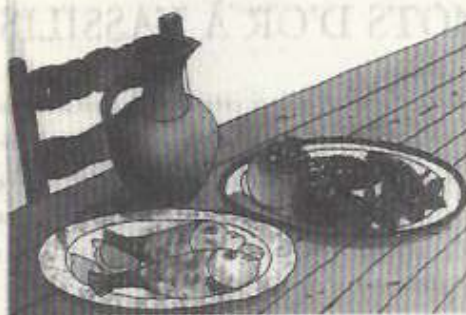
Σεν.-Σκην.: Αλέκος Σακελλάριος, Φωτ.: Γουόλτερ Λασάλι και Νίκος Δημόπουλος, Μουσ.: Μάνος Χατζιδάκις.

Παίζουν: Αλίκη Βουγιουκλάκη, Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Λάμπρος Κωνσταντάρας, Γιάννης Μαλούχος, Καίτη Λαμπροπούλου, Δέσπω Διαμαντίδου, Κώστας Παπαχρήστος, Ραφαήλ Ντενόγιας, Γιάννης Γκιωνάκης, Γιώργος Τσιτσόπουλος, Σταύρος Παράβας, Κώστας Βουτσάς, Ντίνος Καρύδης.

Μουσική κωμωδία. Η κόρη ενός ναυάρχου ερωτεύεται ένα τεταρτοετή δόκιμο και μπαίνει λαθραία στο πλοίο που διοικεί ο πατέρας της για να συναντήσει τον αγαπημένο της.

Η προβολή των δύο ταινιών είναι φόρος τιμής στο Δημήτρη Παπαμιχαήλ, που «έφυγε» αυτό το καλοκαίρι.

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE

depuis 1929

60, rue Lafayette

75009 PARIS

Tél : 01 47 70 78 14